

Disse Udsigter for det sceniske Personales Bedkommende maatte, uden Hensyn til hvilke hindrende Eventualiteter der isørigt i selve Saisonen maatte indtræffe, allerede være nok til alt i August 1875 nogenlunde beemt at forudsæ, at det for Juni Maaned vilde være umuligt at tilveiebringe et Repertoire, der kunde tilfredsstille Publikum og betale Udgifterne. Men desuden kom hertil de overordentlig store Banfskeligheder, hoormed Theatret havde at stæmpe for at faae det ny Theater forsynet med blot de allernødvendigste Dekorationer for at begynde Saisonen. Da det ny Theater skulde tages i Brug, viste det sig nemlig, at paa endel Sætsstykker nær vare alle de ældre Dekorationer ubrugelige, de fleste aldeles fassable og nogle kun anvendelige med væsentlige Forandringer. Heraf blev det en Selvsølge, at Repertoiret for den forestaaende Saison maatte helt skabes fra nyt af, og under den Udskhed, om det vilde lykkes efterhaanden at tilveiebringe Dekorationer til dette, var det med den Erfaring, der allerede da havde om, hvad de to Theaternalere kunde udrette, et sandt Boveestykke at aabne Saisonen i det ny Theater den 15de Oktober og dermed paatage sig Forpligtelsen til at holde Repertoiret i Gang til Udløbet af Mai Maaned 1875. Mere end dette turde jeg i ethvert Fald ikke dengang tage paa mit Ansvar, og jeg holder mig fuldt overtydet om, at heller ikke nogen anden Theaterbestyrelse under de daværende Forhold havde turdet eller kunnet forpligte sig yderligere. Efter Alt hvad der, som ovenfor bemærket, med Hensyn til Personale og Materiel i August 1874 kunde næsten med Sikkerhed forudsæ, var det ganske klart, at Banfskelighederne med at tilveiebringe Forestillinger, der egnede sig til at bydes Publikum, vilde ved Saisonens Udgang voxe til at blive uovervindelige, at Udbyttet af Forestillinger i Juni Maaned i ethvert Fald vilde blive illusorisk, og at Tabet af en Feriemaaaned vilde standse Forberedelserne for den følgende Saison til uberegnelig Skade for Virksomheden i det kommende Theatersaar.

Med Hensyn til Forestillingerne overhovedet maa det vel erindres, at det kongelige Theater ved Bortabønningen af Logerne for den hele Saison er stillet ganske særligt overfor sit Repertoire. Det gaar ikke an her, som ved Sekondtheatrene i Hovedstaden eller Theatrene i Udlandet, at give det samme Stykke uafbrudt, saalænge det trækker og gjør Lykke. Der maa tværtimod for Abonnenternes Skyld sørges for et stadigt afveglende Repertoire, og et saadant vilde det med de Mangler, som maatte anses udeblivelige netop ved Udgangen af den ordinære Saison, være umuligt at tilveiebringe for Juni Maaned. Vilde man af denne Aarsag have foretrukket at give Forestillinger uden Abonnement, havde Banfskelighederne derved neppe kunnet formindskes. Juni Maaned, umiddelbart efter den sluttede Saison, med den begyndende Sommervarme, vilde have været den alleruhelbigste Tid til at staffe blot nogenlunde godt Hus. I det væsentlige maatte der være regnet paa det store Antal Reisende, som i denne Maaned pleier at gæste Hovedstaden. Men, ikke at tale om, at de i Nutiden forandrede Forhold nærmest lade disse søge deres Afspredelser i Kjøbenhavns Omgivelser, vilde der til at drage Fremmede til Huset kræves et udvalgt Repertoire, der maatte beregnes paa de Bedste af de sceniske Kræfter. Heller ikke et saadant lod det sig tænke muligt at bringe tilveie under de omtalte Forudsætninger om de Mangler, der blandt Personalet maatte formodes at være tilfede netop umiddelbart før Juni Maaned's Begyndelse. Fra den økonomiske Side maatte det i August Maaned 1874 ikke mindre findes utilraadeligt at indlade sig paa en forlænget Spilletid i den kommende Juni Maaned, efterdi det dengang, da enhver Erfaring saanedes om, hvorledes Udgifterne vilde stille sig i den ny Bygning, om hvilke det kun med Bestemthed lod sig sige, at de vilde blive meget større end i den gamle Bygning, ikke kunde andet end fremstille sig som meget tvivlsomt, om noget egentligt Udbytte vilde vindes med et under alle Omstændigheder magert og stærkt udspillet Repertoire, og det meget mere med god Grund maatte befrøjtes, at Theatret med et i Gjennemsnit tyndt besøgt Hus i Juni Maaned snarere vilde udsettes for Tab paa Grund af de store Udgifter til Forestillingerne og til at holde hele Virksomheden gaaende efter den sædvanlige Spilletid.

Sluttelig og sidst stod det fast, at, havde man i August Maaned indladt sig paa det Boveestykke at begynde en Saison med et for Materiel saa godt som blottet Theater, maatte Bestyrelserne fremfor alt og med fuld Kraft da rettes paa, at Theatret ikke ved Begyndelsen af den næste Saison paa ny skulde findes i samme Forlegenhed og risikable Tilstand.

At forforte Theaterferien med Juni Maaned vilde have været det Samme som at fjerne sig fra dette Maal og berøve sig endel af den nødvendige Tid til at bringe Alt tilbage i den Orden, at Saisonens atter kunde begynde med et planmæssigt lagt Repertoire med dertil hørende Materiel. At Theaterbestyrelsen hverken turde eller vilde paatage sig Ansvar herfor, vil neppe finde Misbilligelse.

Endnu skal jeg kun tilføje, at de omtalte Forudsætninger for den i August Maaned 1874 tagne Beslutning bleve ikke bestemmende ved de virkelige Forhold henimod Juni 1875. Foruden at de ovennævnte 5 sceniske Kunstneres Helbredstilstand ved Saisonens Udgang viste sig